

"СРБИЈА ТРАНСПОРТ" А.Д.

Бр. 249/2018

Датум 25.05.2018 год.
БЕОГРАД, ПОЕНКАРЕОВА 16

Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре

Сектор за друмско транспорт, путеве и безбедност саобраћаја

Нови Београд, Омладинских бригада 1

Предмет: Предлози и примедбе на достављене Нацрта Правилника (203) о условима и начину стицања сертификата о стручној компетентности и квалификационе картице возача и Нацрта Правилника (204) о условима које мора да испуњава правно лице које врши професионално оспособљавање возача

По Вашим допису од 08. 05. 2018. године, смо извршили детаљне анализе и консултације, те Вас у том смислу обавештавамо да је наш став да је потребна детаљна расправа у којој је потребно да учествују представници свих пословних удружења, удружења послодаваца и осталих представника привреде.

Пословно удружење друмског саобраћаја „Србијатранспорт“ жели да подржи иницијативе Агенције за безбедност саобраћаја и Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, као ресорног министарства и стоји на располагању за све облике пословне сарадње и успостављања партнериства у свим областима рада. Сматрамо да су ови правилници изузетно важни и потребни друштву и привреди, али треба имати у виду искуства у ЕУ, примене и форме обука у другим земљама, реално стање у друштву, као и бенефите привреде у чијој функцији треба да буде оваква законска регулатива и веома смо заинтересовани да учествујемо у раду и јавној расправи.

Овде, посебно, изражавамо став да Правилника (204) о условима које мора да испуњава правно лице које врши професионално оспособљавање возача није економски оправдан, друштвено је неприхватљив и оваква предложена концепција је реално непотребна.

Суштински је предложен један скуп и гломазан систем који је потпуно непотребан. Овако системски постављени услови за правно лице које врши професионално оспособљавање возача је креирano у функцији појединача и тог правног лица које би вршило обуку а није у функцији привреде и друштвених потреба.

Желимо да укажемо на недостатак професионалних возача и да је то дефицитарна професија а посебно желимо да истакнемо да су привреди и друштву потребни стручни, едуковани и обучени кадрови. Обука професионалних возача аутобуса и теретних возила никако не може бити посао универзитета, нити доктора наука, те у том смислу апсолутно је непотребно да услов у правилнику буде обавеза правног лица које врши професионално оспособљавање возача да у радном односу има доктора наука.

Сматрамо да програм основне, додатне и периодичне обуке треба да буде јединствен и да треба да буде прописан од стране Агенције за безбедност саобраћаја или ресорног министарства уз заједничку анализу са представницима Министарства унутрашњих послова. Сматрамо да правна лица која врше професионално оспособљавање возача треба да учествују и треба да имају обавезу учешћа у корекцијама јединствених планова и програма за наредну годину уз уважавање ставове представника привреде и пословних удружења као посредних корисника услуга обучених професионалних возача.

Предложен број запослених, величина пословног простора, број симулатора, број возила и друге предложене обавезе су потпуно предимензионисане.

Сматрамо да минималан број запослених у правном лицу које врши обуку не треба да буде већи од 3 (три) а да је неопходно да бар један запослени буде дипломирани или мастер саобраћајни инжењер који поседује сертификат одговорног лица за управљање саобраћајем и не мање од 3 године радног искуства у привреди. Сматрамо да је неопходно да у правном лицу које врши обуку треба да буде бар један инструктор вожње за све Ц и Д категорије, како би практична настава на полигону имала смисла.

Величина пословног простора од $70m^2$ је потпуно бесмислена. Сматрамо да је минималан простор адекватан за 10 полазника, што даје могућност ученице која није већа од $30m^2$, и која би била ограничење броја кандидата који се истовремено обучава (број кандидата по $2m^2 + 10m^2$ за предавача), с тим да број кандидата који се истовремено обучавају не би требало да буде већи од 20, да би се обезбедила квалитетна интерактивна комуникација између полазника и предавача. Такође и обавеза огласне табле на зиду административног радника од $15m^2$ у ери дигитализације и нових технологија је апсурд.

Сматрамо да је потребно обуку и едукацију професионалних возача приближити возачима и превозницима, те у том смислу је неопходно предвидети могућност јасно дефинисаног простора који се налази код превозника, али и могућност коришћења возила и полигона превозника, уз предходно испуњавање минималних критеријума и техничке исправности возила.

Ефикасност и квалитет рада правних лица која врши професионално оспособљавање возача треба анализирати по броју полазника и по пролазности обучених кандидата на испитима.

Пословно удружење друмског саобраћаја „Србијатранспорт“ је 27. 09. 2011. год. подржало предлоге да успостави квалитетан и јединствен систем управљања обуком и едукацијом професионалних возача у начелу су подржавани тада креирани предлози Правилника који су нам били достављени на мишљење, али сматрамо да је садашњи предлог правилника значајно изменењен и да није прихватљив. У том смислу изражавамо жељу за потпуну, системску и суштинску корекцију која би имала за резултат ефикаснију, конкретнију и квалитетнију потребну обуку професионалних возача по разумној цени обуке.

Изражавамо став да привреда има и низ других примедби, сугестија и образложења, на обадва Нацра правила, те очекујемо да у јавној расправи, уз учешће свих пословних удружења и представника привреде заједно анализирамо суштину и детаље Нацрта правила и изнађемо опште прихватљиво решење, те у том смислу очекујемо да нам доставите Ваш благовремен позив за састанак.

Горан Алексић, генерални директор

У Београду, 25. мај 2018. године

